advokatnævnet

DATO: 16.12.2015 **Sagsnr.2015-3364**

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [klager], senere [advokat A] på vegne af [klager], klaget over [indklagede].

Klagens tema:

[advokat A] har på vegne af [klager] klaget over, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at have befundet sig i en interessekonflikt.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 6. august 2015.

Sagsfremstilling:

[Klager] er barnebarn af [X] og [Y], som i 1983 stiftede fonden [Fond W] (fremover benævnt fonden), som har en registreret kapital på 12 mio. kr.

Fonden har følgende formål:

"Formålet med fondens etablering er med respekt af mulige driftsomkostninger at anvende fondens årlige indtægter til udbetaling af legater Disse legater skal alene kunne uddeles til støtte for: a) Forskning og bekæmpelse af forureninger i de Danmark omgivende farvande, b) Dansk Røde Kors, Folkekirkens Nødhjælp, Rigsforeninger til sygdommes bekæmpelse og andre lignende humanitære formål, c) forskning indenfor levnedsmiddelbrancherne, d) trængende fiskere, disses enker og børn samt til velgørende formål indenfor fiskeriets organisationer, e) personer, der på grund af sygdom eller anden uforskyldt årsag er kommet i trang"

Af vedtægtens § 4 fremgår, at fonden ledes af en bestyrelse på mindst 3 og højest 7 medlemmer.

Bestyrelsen består ifølge CVR af:

[Q] (formand) [Z]

[V]

[P]

[klager]

Fonden ejer bl.a. selskabet [S A/S], fremover benævnt selskabet, som 100% ejet af fonden. Selskabet, som har en registreret aktiekapital på 10 mio. kr., har følgende formål:

"Selskabets formål er at foretage investeringer, herunder at være holdingselskab for selskaber indenfor handels-, skibsfarts-, fiskeri-, produktions-, emballerings- og anden industrivirksomhed i Danmark og udlandet samt enhver anden virksomhed som efter bestyrelsens skøn er beslægtet hermed."

Selskabets bestyrelse består af:

[P] (formand)

[T]

[V]

mens [T] tillige er direktør.

[S A/S] ejer selskaberne [R A/S], [K A/S] og [J A/S]. [P] er bestyrelsesformand i alle datterselskaber.

I 2010 blev der indgået en aftale om incitamentsaflønning af ledelsen af [S A/S], herunder et tidligere ledelsesmedlem på i alt 65 mio. kr. Aftalen om incitamentsaflønning blev besluttet i fondens bestyrelse med deltagelse af to af de ledelsesmedlemmer, der er omfattet af incitamentsprogrammet (også kaldet optionsaftalerne).

Erhvervsstyrelsen modtog den 10. december 2014 underretning med bilag om aftalen om incitamentsaflønning fra [H], der er barnebarn af stifterne og bror til to af fondens bestyrelsesmedlemmer samt suppleant til bestyrelsen.

Ultimo december 2014 rettede fondsbestyrelsen henvendelse til [indklagede] med anmodning om bistand bl.a. vedrørende sagen om aftalerne om incitamentsaflønning, som nu blev behandlet i Erhvervsstyrelsen som fondsmyndighed.

I årsskiftet 2014/2015 udtrådte [P], som er advokat, som partner i [Advokatfirma B], og det var i forbindelse med udtrædelsen uklart, hvorledes advokat [P's] rettigheder efter incitamentsprogrammet var stillet i forhold til interessentskabskontrakten.

Advokat [P] anmodede [indklagede] om at varetage sine interesser i forhold til [Advokatfirma B].

Af Erhvervsstyrelsens e-mail af 19. februar 2015 til formanden for fonden, [Q],

fremgår bl.a. følgende:

"Erhvervsstyrelsen har modtaget vedhæftede brev af 16. februar 2015 fra bestyrelsesmedlem [klager]. Fondens formand har modtaget kopi heraf på mail samme dag.

Styrelsen skal anmode om bestyrelsens bemærkninger til brevet, jf. § 24, stk. 3, i lov om erhvervsdrivende fonde. Særligt skal bestyrelsen komme med bemærkninger til oplysningerne om manglende inddragelse af nogle af bestyrelsens medlemmer i vigtige drøftelser forud for beslutninger om incitamentsaflønning vedr. to af fondens bestyrelsesmedlemmer som ledelsesmedlemmer i fondens datterselskaber i 2006 og 2010.

Redegørelsen skal omhandle alle relevante forhold og bilag, herunder følgende: […]

Erhvervsstyrelsen skal anmode om bestyrelsens redegørelse ***senest den 9. marts 2015.***

Redegørelsen skal være underskrevet af samtlige bestyrelsesmedlemmer. Hvis et medlem ikke er enig i redegørelsen, skal vedkommende påføre egne tilføjelser eller de eventuelle yderligere bemærkninger, som man finder, at fondsmyndigheden skal have kendskab til. Redegørelsen bedes indsendt både til undertegnede og til kontorchef […].

På baggrund af den verserende sag om fondsbestyrelsens varetagelse af fondens formål og interesser, jf. § 38, stk. 1, 1. pkt., i lov om erhvervsdrivende fonde, og i lyset af, at der er stillet spørgsmålstegn ved beslutningsprocessen i fonden, skal Erhvervsstyrelsen som fondsmyndighed indskærpe overfor fondsbestyrelsen, at man indtil videre ikke træffer vidtgående beslutninger i fonden eller dennes datterselskaber om forhold i relation til fondens ejerforhold til fondens datterselskaber, bestyrelsesforhold, indgåelse eller ændring af incitamentsaftaler eller lignende bonusaftaler i såvel fonden som fondens datterselskaber, herunder også eventuelle udbetalinger på baggrund af allerede indgåede incitaments- eller andre bonusaftaler til medlemmer af fondens eller datterselskabernes ledelser."

Erhvervsstyrelsen fremkom den 22. maj 2015 med en agterskrivelse om påbud om ophævelse af incitamentsaftaler i 2010 i fonden. Af agterskrivelsen fremgår bl.a.:

"Erhvervsstyrelsen modtog den 10. december 2014 underretning med bilag fra [H], som er barnebarn af fondens stifter og bror til to medlemmer af fondsbestyrelsen. Desuden er [H] suppleant til fondens bestyrelse.

Indberetningen omhandlede en aftale om incitamentsaflønning til ledelsesmedlemmerne i fondens helejede datterselskab, [S A/S], på i alt op til 65 mio. kr. Incitamentsaftalerne er indgået i 2010 mellem [S A/S] og selskabets fire ledelsesmedlemmer ved individuelle tildelingsaftaler. Incitamentsaftalerne er besluttet i fondens bestyrelse med deltagelse af to af de ledelsesmedlemmer, der er omfattet af incitamentsaftalerne.

Incitamentsaflønningen afhænger af resultaterne i de af [S A/S] 100 % ejede driftsselskaber [K A/S] og [J A/S].

Forinden aftalernes udformning og indgåelse havde fondsbestyrelsen bl.a. accepteret en ramme for datterselskabets incitamentaflønning, der ville betyde, at op til 55 mio. kr. kunne udbetales til deltagerne i incitamentsprogrammet. Aftalerne fra 2010 erstattede incitamentsaftaler fra 2006 til ledelsen i datterselskabet. Ledelsen i [S A/S] forhøjede efterfølgende – og uden samtykke fra fondsbestyrelsen – vederlaget til 65 mio. kr.

Erhvervsstyrelsen har som fondsmyndighed for fonden modtaget redegørelser fra fondsbestyrelsen om incitamentsaftalerne i fondens datterselskab for 2006 og 2010.

Erhvervsstyrelsen har på baggrund af de fremkomne oplysninger til hensigt at træffe nedenstående afgørelse. Forinden afgørelsen træffes skal styrelsen dog anmode om fondsbestyrelsens udtalelse herom, jf. § 19, stk. 1, i forvaltningsloven.

Det skal præciseres, at alene de medlemmer af fondens bestyrelse, som ikke er omfattet af de omhandlede incitamentsaftaler kan deltage i fondsbestyrelsens drøftelser og udtalelse til styrelsen herom, jf. § 51 i lov om erhvervsdrivende fonde om bestyrelsesmedlemmers inhabilitet.

Erhvervsstyrelsen vil dog samtidig anmode de enkelte deltagere i incitamentsaftalerne om særskilte udtalelser til styrelsens udkast til afgørelse.

Udtalelserne skal være modtaget senest 4 uger fra dags dato, hvorefter styrelsen på baggrund af de modtagne udtalelser vil træffe endelig afgørelse i sagen. Styrelsen vil samtidig tage stilling til eventuelle yderligere sanktioner overfor bestyrelsens medlemmer.

I Afgørelse

A. Erhvervsstyrelsen skal som fondsmyndighed fastslå, at incitamentsaftalerne mellem [S A/S] og de enkelte medlemmer af selskabets ledelse, der blev godkendt af fondsbestyrelsen ved mødet den 21. september 2010, skal anses for ugyldige på grund af væsentlige mangler ved beslutningen om indgåelse af aftalerne, jf. § 20 om inhabilitet i dagældende lov om erhvervsdrivende fonde. To af bestyrelsens fem medlemmer var således inhabile ved fondsbestyrelsens godkendelse af

B. Fondsbestyrelsens godkendelse af et incitamentsprogram til to medlemmer af fondsbestyrelsen, der tillige var medlemmer af [S A/S's] ledelse, på op til 55 mio.kr. er endvidere i strid med § 19 i dagældende lov om erhvervsdrivende fonde om vederlag til bestyrelsen. Endvidere er beslutningen i [S A/S's] bestyrelse om aflønning af ledelsen med op til 65 mio. kr. i strid med § 138, stk. 1, og § 131 i selskabsloven om aflønning af ledelsesmedlemmer samt om inhabilitet i

Fondsbestyrelsens beslutning om aflønning af ledelsen i det helejede datterselskab, herunder til to fondsbestyrelsesmedlemmer for deres funktion som

medlemmer af ledelsen i [S A/S], overstiger, hvad der må anses for sædvanligt efter hvervets art og arbejdets omfang, og hvad der må anses for forsvarligt i forhold til den erhvervsdrivende fonds økonomiske stilling og [S A/S] for koncernens økonomiske stilling.

C. Fondsbestyrelsens godkendelse af incitamentsprogrammet i det helejede datterselskab er i strid med bestyrelsens pligt til alene at varetage fondens formål og interesser. Ved beslutningen om aflønning af ledelsen i datterselskabet med op til 55 mio. kr. har fondsbestyrelsen afskåret fonden fra at modtage et tilsvarende beløb som udbytte fra datterselskabet til gavn for fondens almenvelgørende uddelingsformål, herunder inden for fiskeriområdet, hvor fondens datterselskaber driver

D. Endelig har fondsbestyrelsen ved godkendelse af incitamentsprogrammet i det helejede datterselskab truffet en beslutning, der er egnet til at skaffe medlemmer af fondens ledelse en utilbørlig fordel på fondens bekostning. Desuden er beslutningen i [S A/S] i strid med § 127 i selskabsloven om utilbørlige

I lyset af de ovenstående overtrædelser af lov om erhvervsdrivende fonde, skal Erhvervsstyrelsen som fondsmyndighed give fondens bestyrelse påbud om at ophæve incitamentsaftalerne omfattende aktieoptioner og kontantbonus til ledelsen i [S A/S] jf. lov om erhvervsdrivende fonde § 24, stk.2, og § 57, stk. 2, i dagældende lov om erhvervsdrivende fonde.

Erhvervsstyrelsen skal endvidere anmode om en redegørelse, jf. lov om erhvervsdrivende fonde § 79, stk. 1, for, om uddelingen af midler i henhold til fondens fundats § 3 står i rimeligt forhold til fondens midler.

Redegørelsen skal være modtaget hos Erhvervsstyrelsen inden 4 uger fra dags dato.

Fondsbestyrelsen påbydes endvidere, som eneaktionær i [S A/S], at sikre, at selskabet ikke udbetaler midler til deltagerne i selskabets incitamentsprogram fra

2010. Dette skal ske som opfølgning på Erhvervsstyrelsens mail af 19. februar 2015, hvor styrelsen som fondsmyndighed indskærpede overfor fondsbestyrelsen, at man indtil videre ikke træffer vidtgående beslutninger i fonden eller dennes datterselskaber om forhold i relation til fondens ejerforhold til fondens datterselskaber, bestyrelsesfor- hold, indgåelse eller ændring af incitamentsaftaler eller lignende bonusaftaler i såvel fonden som fondens datterselskaber, herunder også eventuelle udbetalinger på baggrund af allerede indgåede incitaments- eller andre bonusaftaler til medlemmer af fondens eller datterselskabernes ledelser."

[Indklagede] har oplyst, at Erhvervsstyrelsen endnu ikke har truffet en endelig afgørelse i sagen, og at han – af hensyn til de følger, der ville være forbundet med misligholdelse af aftalerne om incitamentsaflønning – indtil videre har rådet bestyrelsen for fonden til at forholde sig afventende.

Af [indklagedes] e-mail af 30. juni 2015 til fondens bestyrelse fremgår bl.a.:

"På baggrund af, at fondsbestyrelsesmedlem [klager] har stillet spørgsmålstegn ved min habilitet skal jeg oplyse følgende:

Som advokat har jeg tavshedspligt om de sager, jeg behandler, men [P] har godkendt, at jeg under hensyn til, at der i fondsbestyrelsen er udtrykt tvivl om min habilitet giver følgende redegørelse for min bistand til [P].

Jeg havde aldrig mødt [P] eller haft sager mod eller med ham eller blot klienter repræsenteret af ham, før jeg omkring årsskriftet blev anmodet om at bistå fonden i nærværende sag. Ved årsskriftet 2014/15 udtrådte [P] som medindehaver af [Advokatfirma B], og [P] bad mig bistå i forbindelse med hans retsforhold til [Advokatfirma B], herunder i forbindelse med hans deltagelse i incitamentsprogrammet.

Hverken dengang eller senere har der været nogen interessemodsætning mellem min repræsentation af fonden og min repræsentation af [P]. Dette stod hurtigt særdeles klart, dels fordi det var (og fortsat er) min opfattelse, at fonden/[S A/S] er

forpligtet af incitamentsprogrammet, dels fordi det var (og fortsat er) min opfattelse - som jeg allerede primo februar i år kunne meddele [Advokatfirma B] - at mellemværendet mellem [P] og [Advokatfirma B] ikke påvirkes af, om incitamentsprogrammet er gyldigt eller ej. Det er aldrig kommet til nogen diskussion af dette med [Advokatfirma B], der til dato ikke har tilkendegivet noget egentligt standpunkt til dette spørgsmål. [Advokatfirma B] har dig fratrukket et ikke ubetydeligt beløb i [P's] tilgodehavende i formaet og har således aktuelt (som den eneste) konstateret en økonomisk fordel af incitamentsprogrammet.

På fondens årsmøde opfordrede jeg alle de tilstedeværende, som var omfattet af incitamentsprogrammet, til at søge advokatbistand.

Da jeg blev gjort bekendt med [klager]s mail af 17. ds. hvorefter [Advokatfirma B] over for Erhvervsstyrelsen skulle have taget afstand fra [P's] deltagelse i incitamentsprogrammet – hvilket var helt nyt for mig – foreslog jeg [P], at den advokat, der varetager hans interesser i relation til incitamentsprogrammet, overtog den fremadrettede korrespondance med [Advokatfirma B]. Det var [P] enig i, og det er nu stillingen.

Det er efter at have arbejdet med sagen i henved et halvt år fortsat min opfattelse, at [S A/S] formentlig er bundet af de indgåede aftaler, og i hvert fald er juridisk forpligtet til at medvirke til. at dette spørgsmål finder sin besvarelse under ordentlige forhold i en retlig proces. Der har aldrig været nogen form for interessekonflikt overhovedet mellem mit bistand til [P] for at få afklaret [Advokatfirma B's] standpunkt (hvilket endnu ikke har været muligt) og min varetagelse af fondens interesser. Fondens interesser ville efter min opfattelse ikke være vel varetaget ved blot at bestride incitamentsprogrammets gyldighed. Fonden bør – og kan – finde balancen mellem at honorere indgåede aftaler, hvis de er bindende, og respektere de anvisninger, man modtager fra fondsmyndigheden. Aktuelt er det min hovedopgave at rådgive fonden om, hvorledes denne balance bedst findes. Senest har jeg skitseret en hensigtsmæssig fremgangsmåde, som nu er forelagt Erhvervsstyrelsen."

Af vedtægtens § 5, sidste stk. fremgår, at bestyrelsens medlemmer skal afgå efter udløbet af det år, hvori medlemmet fylder 70. Det kan af sagen udledes, at Erhvervsstyrelsen den 28. maj 2015 traf afgørelse omkring en ændring af

vedtægtens § 5, sidste stk., og at [indklagede] den 12. juni 2015 anmodede om genoptagelse på grund af nye oplysninger. Det kan endvidere af sagen udledes, at vedtægterne søgtes ændret således, at bestyrelsen fik mulighed for at vedtage, at et bestyrelsesmedlems fratrædelsestidspunkt kunne udskydes, dog senest til udløbet af det år, hvori den pågældende var fyldt 73 år.

Erhvervsstyrelsen afslog ved brev af 14. juli 2015 at give tilladelse til vedtægtsændring, men meddelte tilladelse til, at [Q] kunne fortsætte som bestyrelsesmedlem (og formand) til og med fondens årsmøde i foråret 2016.

Den 11. august 2015 traf Erhvervsstyrelsen afgørelse vedrørende fondens anmodning om registrering af en suppleant. Af afgørelsen fremgår bl.a.:

"Erhvervsstyrelsen kan ikke registrere den anmeldte ændring af en ny suppleant til fondens bestyrelse, jf. lov om erhvervsdrivende fonde § 15, stk. 1, da styrelsen som fondsmyndighed den 19. februar 2015 har påbudt fondsbestyrelsens formand, at der ikke kan foretages ændringer vedrørende bl.a. "bestyrelsesforhold".

Påbuddet skal sikre varetagelse af fondens formål og interesser og er meddelt af styrelsen som fondsmyndighed i henhold til lovens § 24. Påbuddet inkluderer også ændring af suppleanter til fondens bestyrelse."

Det fremgår af sagen, at denne afgørelse er indbragt for Erhvervsankenævnet.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Advokat A] har på vegne af [klager] påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at befinde sig i en interessekonflikt.

[Advokat A] har til støtte herfor særligt gjort gældende, at advokat [P] har deltaget i beslutningerne om incitamentsprogrammet og selv er begunstiget i henhold hertil, ligesom advokat [P] har modtaget et betydeligt honorar for sine bestyrelseshverv i koncernen. [Advokatfirma B] har ligeledes modtaget betydelige salærer for rådgivningsydelser til koncernen. Der er derfor interessemodsætninger mellem fonden og advokat [P], når henses til, at advokat [P] vil blive økonomisk betydeligt belastet, såfremt incitamentsaftalerne erklæres ugyldige. Den omstændighed, at [indklagede] mener, at incitamentsaftalerne ikke er ugyldige, ændrer ikke herved.

[Indklagede] har til stadighed rådgivet fonden med det udgangspunkt, at incitamentsprogrammet er gyldigt oprettet og fortsat gældende. Når [indklagede] anfører, at en håndhævelse af den ugyldighedsbetragtning, som fremgår af Erhvervsstyrelsens agterskrivelse, ville fremkalde et unødigt og yderst uønskværdigt modsætningsforhold mellem fonden og hele koncernledelsen i [S A/S], er der en relevant og konkret interessemodsætning parterne imellem.

[Indklagede] bør ensidigt varetage fondens interesser, ligesom det alene må være op til advokat [P] at vurdere, hvordan denne vil varetage egne interesser. At [indklagede] ikke alene varetager fondens interesser ses bl.a. ved de tiltag, der er iværksat omkring hævelse af aldersgrænsen for bestyrelsesmedlemmer og beslutningen om suppleanter – to dispositioner, hvor [klagers] interesser angribes.

[Advokat A] har endvidere anført, at [indklagede] de facto har rådgivet en decimeret bestyrelse på tre medlemmer, nemlig formanden [Q], [Z] og [klager]. [indklagede] har ikke været opmærksom på at vurdere sagen om habilitet i sin rådgivning ud fra et konkret fondsretligt princip om stor agtpågivenhed i forhold til midler, som er formålsbestemt til almennyttighed, og som dermed skal forvaltes med den største grad af bl.a. uvildighed.

Med henvisning til Erhvervsstyrelsens e-mail af 19. februar 2015 og agterskrivelsen af 22. maj 2015 gøres det gældende, at [indklagede] skulle have vurderet sin habilitet, ikke i forhold til det minimale decimerede bestyrelsesflertal, men netop forholdet til Erhvervsstyrelsens tilkendegivelser og beslutninger. Herved ville det have stået [indklagede] klart, at der kunne blive tale om særdeles markante interessemodsætninger – ikke nødvendigvis i forhold til det decimerede bestyrelsesflertal – men i forhold til Erhvervsstyrelsens beslutningsgrundlag, som er

samfundets tilsynsmyndighed. Sagen skærpes af, at [indklagede] til stadighed varetager de interesser, som tjener den del af bestyrelsen, som er ansvarlig for, og direkte involverede i de forhold, som angribes af Erhvervsstyrelsen.

Indklagede:

[Indklagede] har principalt påstået afvisning, subsidiært påstået frifindelse.

Til støtte for afvisningspåstanden har [indklagede] gjort gældende, at klagen er indgivet af [klager], ikke fondsbestyrelsen. I en bestyrelse, herunder en fondsbestyrelse, må mindretallet bøje sig for flertallets beslutninger. Det må være klart, at et enkelt bestyrelsesmedlem ikke kan rejse en klage mod den advokat, fondsbestyrelsens flertal har valgt til en opgave under henvisning til habilitetsbetragtninger, som er fremført over for flertallet, men underkendt af dette. Et bestyrelsesmedlem kan ikke sætte de almindelige spilleregler for bestyrelsesdemokrati ud af kraft på den måde.

Til støtte for frifindelsespåstanden har [indklagede] særligt gjort gældende, at han ikke har befundet sig i en interessekonflikt, idet hans rådgivning af advokat [P] i forbindelse med dennes udtræden af [Advokatfirma B] har været uafhængig af, om incitamentsprogrammet er fuldt ud gyldigt, delvist gyldigt eller helt ugyldigt.

Det er et helt andet og selvstændigt retsforhold, og det påvirker ikke hans rådgivning af fonden, at han rådgiver advokat [P] om hans stilling som udtrædende partner i [Advokatfirma B].

På tidspunktet for indledningen af denne bistand var der ikke på nogen måde konflikt mellem fonden og advokat [P], og det er der fortsat ikke. Meget tidligt i rådgivningen til advokat [P] konkluderede [indklagede], at mellemværendet mellem advokat [P] og [Advokatfirma B] var upåvirket af, om optionen som følge af flere forhold flere år efter dens tildeling fik stor, lille eller evt. (som følge af ugyldighed) slet ingen værdi. Alene værdien på tildelingstidspunktet var – efter [indklagedes] vurdering – afgørende.

Erhvervsstyrelsens agterskrivelse, som endnu ikke er fulgt op af en afgørelse, medførte, at fondsbestyrelsen i overensstemmelse med hans anbefaling måtte indrette sig efter, at Erhvervsstyrelsens endelige opfattelse kunne blive, at optionerne var ugyldige og derfor ikke måtte effektueres. På den anden side var – og er fortsat – også den mulighed, at Erhvervsstyrelsen anerkender optionerne, eller at en eventuel underkendelse tilsidesættes af Erhvervsankenævnet eller domstolene.

Derfor har det været afgørende, at fondsbestyrelsen agerede på en måde, der i alle scenarier var korrekt, selv om man måtte disponere uden kendskab til sagens endelige udfald. Man måtte på samme tid agere korrekt og loyalt over for Erhvervsstyrelsen og korrekt og loyalt over for optionshaverne, hvis ret til udøvelse af optionerne nærmede sig.

Fondsbestyrelsen har med [klagers] dissens i alle led fulgt hans råd.

Herved er det sikret, at spørgsmålet om optionernes gyldighed kan finde sin afgørelse under betryggende og ordnede forhold, uden at der skal opstå konflikt mellem fonden og ledelsen af selskabet, uden at fonden risikerer at misligholde incitamentsprogrammet, og uden at fonden risikerer at skulle betale morarenter af store beløb i den tid, der måtte forløbe, indtil sagen om incitamentsprogrammets gyldighed er afsluttet.

[Indklagede] har selvsagt været opmærksom på habilitetsproblemer forbundet med Erhvervsstyrelsens agterskrivelse, og de bestyrelsesmedlemmer, der eventuelt skal have del i optionsprogrammet er selvfølgelig inhabile i spørgsmål om optionsprogrammet, men ligeså selvfølgeligt ikke i andre spørgsmål. Der er løbende rådgivet om grænsedragningen.

Efter modtagelsen af agterskrivelsen anbefalede [indklagede] bestyrelsesmedlemmerne at antage egen advokat, ligesom han ophørte med at være rådgiver for advokat [P], uden at der dog var noget til hinder for fortsat repræsentationen – det var blot mest praktisk, at sagen blev overdraget til den advokat, der varetog advokat [Ps] interesser i forhold til optionsaftalen

(incitamentsprogrammet).

Med hensyn til udskiftningen af [H] som suppleant er forholdet kort, at [V] gennem en årrække har peget på sin bror, [H], som suppleant, men nu i stedet ønsker at pege på sin ægtefælle. [indklagede] har ikke været involveret i beslutningen herom.

For så vidt angår anmodningen om ændringen af vedtægten vedrørende aldersgrænsen for bestyrelsesmedlemmer bemærkes, at beslutningen er tiltrådt af den samlede fondsbestyrelse.

Realiteten i klagen er, at [klager] ønsker, at fonden skal tilslutte sig Erhvervsstyrelsens agterskrivelse og gerne ser, at fonden har en advokat, som støtter ham deri. Der er således tale om et dissentierende medlem af fondsbestyrelsen, der med en helt upassende og grundløs klage, forsøger at fremme sin egen opfattelse af sagen om optionernes ugyldighed.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokatnævnet bemærker indledningsvis, at der i nærværende sag foreligger en adfærdsklage fra et fondsbestyrelsesmedlem over en mulig interessekonflikt hos den advokat, fonden har antaget som rådgiver. Advokatnævnet finder, at [klager] har den fornødne retlige interesse i at klage, selv om klagen ikke er tiltrådt af fondsbestyrelsen, og Advokatnævnet realitetsbehandler derfor klagen.

Således som klagen er formuleret, lægger Advokatnævnet til grund, at den er afgrænset til at vedrøre interessekonflikten, og at de forhold, [advokat A] har inddraget med hensyn til vedtægtsændringen og udskiftningen af suppleant, alene er anbringender til støtte for, at [indklagede] på grund af interessekonflikt ikke har kunnet yde fonden uvildig rådgivning.

Advokatnævnet har ikke holdepunkter for at tilsidesætte [indklagede]s oplysninger om, at hans rådgivning af advokat [P] i relation til udtrædelsen af [Advokatfirma B] har været uafhængig af, om incitamentsprogrammet måtte være gyldigt eller ej. Under disse omstændigheder finder Advokatnævnet, at [indklagede]s rådgivning af fonden ikke har været i nærliggende risiko for at være påvirket af, at [indklagede] rådgav advokat [P] i forbindelse med dennes udtræden af [Advokatfirma B].

Da der i øvrigt ikke foreligger oplysninger om, at der har været risiko for, at [indklagede] har modtaget oplysninger i sagerne, som ville kunne bruges til skade for nogen af parterne, og idet der er tale om professionelle parter, som har været vidende om – og ikke har haft bemærkninger til – partsrepræsentationen, finder Advokatnævnet, at [indklagede] ikke har befundet sig i en interessekonflikt eller nærliggende risiko herfor.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at [indklagede] ikke har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet frifinder derfor [indklagede].

Herefter bestemmes:

[Indklagede] frifindes.

På nævnets vegne

Jon Stokholm